

két a laboratórium állapítja meg. A folyamat végén a laboratórium ismét ellenőrzi a magminőséget és a vizsgálat eredményéről a beküldő gazdaságnak értesítést küld.

A tiszta és optimális víztartalmú magot a pincében fogják fel és helyezik 20 l-es, csiszolt üveg dugóval lezárt paraffinozott ballonokba.

A tárolóban kompresszoros *hűtőberendezés* tartja az állandó 0°C hőmérsékletet. A hűtőhelyiségek falai parafával vannak szigetelve. A tároló 6 helyiségéből 4 hűtött, 2 pedig rövidebb, 1—2 éves tárolásra, valamint import-export tételek ideiglenes elhelyezésére szolgál. A hűtött tárolóban 2000, a hűtetlenben 1000 db 20 l-es üveg fér el; ezek mintegy 360 q mag tárolására alkalmasak.

A *feldolgozás üteme* jelenleg napi 1 q. Ez a mennyiség a szikkasztóberendezés kapacitásának növelésével, a tisztítás, a víztartalom mérés további gépesítésével még jelentősen növelhető.

Gazdaságossági számítások alapján a fenntartásra fordított költség összesen 207,5 ezer lei, míg a szakszerűtlen tárolás miatti veszteség 221,8 ezer lei évente.

1967. I. negyedében a tárolóban 110 q magot dolgoztak fel, melyből 46 q import-mag volt. Kiszállításra került 95 q, ebből 8 q exportra. Ezek a számok a tároló felállításának indokoltságát bizonyítják.

(Rev. Pad. 1968. 6. sz. 277—281. Ref. *Mátyás Cs.*)

„Litva—25” jelzéssel új csemetekerti vetőgépet ismertet *Valavicsjusz, A. P.* a Lesz. Hozj. 1968. 6. számában. A kimondottan apró magvak vetésére alkalmas vetőgép kialakításával a szerkesztők a meglévő univerzális gépek alábbi hiányosságainak felszámolására törekedtek:

a) Megszüntetni az egyenlőtlen mageloszlást az adagolás megfelelő szabályozásával és a magok terelésével főleg a vetőbarázda keresztirányában.

b) Felszámolni a vetési mélység egyenlőtlenségét és káros következményeit. Ennek érdekében a szerkesztők eltértek a hagyományos vetőcsoroszlyák alkalmazásától és helyettük horony-nyomó hengereket szereltek fel. A hengerek 12 cm széles vetőbarázdat készítenek. Számuktól függően 5, 4 és 3 soros vetési séma alakítható ki. A sor-távolságok ennek megfelelően 24—24—24 cm; 32—32—32 cm és 48—48 cm-re alakulnak a vetőbarázda középvonalától számítva. A horony mélysége 1—20 mm között szabályozható.

A Litva—25 vetőgép eszközhordozóra függesztve működik. Munkaszélessége 1080 mm, súlya 180 kg. A magláda úrtartalma 80 l. A gép teljesítménye 0,35 ha/óra.

(Ref.: *Walter F.*)

EGYESÜLETI KÖZLEMÉNYEK

20 éves a MTESZ

Rendkívüli küldöttközgyűléssel ünnepelte húszéves fennállását szeptember 20-án a Műszaki és Természettudományi Egyesületek Szövetsége. A közgyűlésen egyesületünket 18 küldött képviselte. A küldöttközgyűlésen megjelent *Fock Jenő*, az MSZMP Politikai Bizottságának tagja, a Minisztertanács elnöke.

A küldöttközgyűlést *Kiss Árpád* miniszter, az Országos Műszaki Fejlesztési Bizottság elnöke, az MTESZ elnöke nyitotta meg, majd *Valkó Endre* főtitkár vázolta a szövetség húszéves történetét. Elmondta a többi között, hogy a szövetség 26 tag-egyesülete ma már körülbelül 90 000 szakembert tömörít, s évente csaknem tízezer különböző tanácskozást szervez. Ezután *Kiss Árpád* számolt be a kutatási-fejlesztési tevékenység fejlődéséről az új gazdaságirányítási rendszerben. Az első néhány hónap eredményeiről adva képet megállapította a többi között, hogy a műszaki kutatóintézetek felkészültek ugyan a megváltozott viszonyok közötti munkára, de átállásuk igen nagymértékben függött a vállalatok és irányító szervek működésében végrehajtott változásoktól. Az átmeneti állapot már véget ért, s néhány kivételtől eltekintve, az

intézetek teljes kapacitását lekötik a megrendelések. A MTESZ tagegyesületei munkamódszereik továbbfejlesztésével elősegíthetik, hogy a rövid és a hosszabb távú nép-gazdaságfejlesztési koncepciók közti átmeneti diszharmónia mihamarabb megszűnjék és dinamikusabbá váljék a fejlődés.

A vita során felszólalt *Fock Jenő*, az MSZMP Politikai Bizottságának tagja, a Minisztertanács elnöke is. Bevezetőben a gazdasági reform megvalósításáról szólt. Megállapította, hogy az áttérés az új gazdaságirányítási rendszerre zökkenőmentes volt. A legnagyobb siker azonban egyelőre nem is annyira a gazdálkodás tényleges, adatszervi eredményeiben jelentkezik, mint inkább abban, hogy a közgondolkodásban a reform elvei meglepően gyorsan, a remélnél sokkal hamarabb váltak uralkodókká. Szólt azután arról, hogy miért sikerülhetett nálunk a reform bevezetése és miért lehetünk bizakodóak a reform további sorsát illetően is. Helyesen határoztuk meg a reform alapelvét és nem féltünk attól, hogy minden területen egyszerre, az összefüggések szerves egységében vezessük be. Amire a reform bevezetésének időpontja elérkezett, elveivel egyetértett a párt legfelső vezetése és a kormányzat egésze, a széles közvélemény pedig túlnyomórészt értette, és amennyire értette, annyira már egyet is értett vele. Akik pedig akkor ingadoztak, azokat az eredmények győzték meg, s a továbbiakban méginkább meg fogják győzni. Nagyon fontos szerepe van a gazdasági reform eddigi sikerében annak a tudatnak, hogy nem élünk légüres térben. Vigyáztunk arra, hogy a nemzetközi közvélemény, de elsősorban az a szocialista közösség, amelynek tagjai vagyunk, többé-kevésbé helyesen értse azt, ami nálunk történik, sőt lehetőleg értsen is vele egyet. Ha ezt a követelményt későn veztük volna észre, beláthatatlan károkat okozhattunk volna magunknak és az egész szocialista közösségnek is. Eppen ezért nagyon sűrűn kifejezésre juttattuk, hogy vállalt kötelezettségeinknek minden körülmények között eleget teszünk. Ehhez az álláspontunkhoz továbbra is ragaszkodunk. Ezután részletesen ismertette az iparban, a mezőgazdaságban, a külkereskedelemben, a fizetési mérleg és az életszínvonal alakulásában elért idei eredményeinket.

Sok vitát vált ki — említette — idei gazdálkodásunkkal kapcsolatban a termelékenység alakulása. Számos helyes és kevésbé helyes vélemény hangzik el erről a kérdéstről, de azt semmiképpen sem szabad elfelejtenünk, hogy a fejlettség tekintetében mi általában a 13—15. helyet foglaljuk el Európában, termelékenység tekintetében viszont a 19. helyen állunk. Ezt a kérdést nem szabad lebecsülnünk, annál is kevésbé, mert nagyon sok ki nem használt lehetőségünk van. Megemlítette, hogy több munkacsoportban körülbelül 150 szakértő foglalkozik a 15 éves távlati terv kidolgozásával. A munkába most vonják be a minisztériumokat, de fontos szerep vár ebben a tekintetben a MTESZ-re és tagegyesületeire is, mégpedig nemcsak az elképzelések megvitatása, hanem saját területükre vonatkozólag különböző változatok kidolgozása útján is, hiszen ezt a kérdést is a közvélemény teljes részvételével kell megvitatni.

A továbbiakban nemzetközi kérdésekről beszélt. Utalt arra, hogy a kormány-nak — eddigi gyakorlatához hasonlóan — szándékában áll minden országgal növelni államközi kapcsolatait. Ez a leghatékonyabb módszer a hidegháborús politika és hangulat fekézésére. A sok irányú együttműködés bővítésére — az állami szervek és vállalatok mellett — a maguk sajátos eszközeivel és kapcsolataival sokat tehetnek az egyes társadalmi szervezetek, köztük az MTESZ is. Végül a párt és a kormány nevében köszönetét fejezte ki a jubiláló MTESZ vezetőségének és tagjainak odaadó munkájukért, különösen azokért az erőfeszítésekért, amelyekkel a reform előkészítéséhez és sikeres bevezetéséhez járultak hozzá.

*

A MTESZ jubileumi küldöttközgyűlése előkészítéseként egyesületünk a Faipari Tudományos Egyesülettel közös rendezésben szeptember 13-án kibővített ügyvezető elnökségi ülést tartott, amely megvitatta *Földes László* MÉM miniszterhelyettesnek és *Horváth Gyula* könnnyüipari miniszterhelyettesnek. Az új gazdasági mechanizmus eddigi tapasztalatai címen tartott előadásait.

Földes László annak a véleménynek adott kifejezést, hogy az új gazdaságirányítási rendszer bevezetése beváltotta a hozzá fűzött reményeket. Az év első felében az erdőgazdaságok és a faipari vállalatok termelési tervükét általánosságban teljesítették, illetve túlteljesítették, s ezzel együtt nyereségüket is. Most legfontosabb az árak kérdése. Fenyőfűrészáru vonatkozásában igényeink állandóan növekvő tendenciát mutatnak. Ezt szocialista, illetve hazai relációból kielégíteni nem lehet. Marad tehát a tőkés behozatal lehetősége. Mindannyian tudjuk, hogy ez jelentős teherterelt jelent. A nagymérvű igényeket úgy kell csökkentenünk, hogy fenyőfűrészárut más fafélé-ségekkel pótolunk. Le kell szorítani a fenyőfűrészárut pótló fafélések — a forgácslap,

illetőleg pozdorjalap, farostlemez — árait. A beruházásokkal foglalkozva megállapította, hogy a megvalósítás üteme nem kielégítő. Véleménye szerint a vállalatok nem használták ki lehetőségeiket.

Értékelve az elmúlt nyolc hónap munkáját, megállapította, hogy az új mechanizmusban eddig végzett tevékenység pozitív. Képet tudunk alkotni arról, hogy a legjobban hol és mikor tudjuk eredményeinket fokozni. Vállalataink fejlődése a részesedési alap jó elosztásával, az egyenlősi megszüntetésével, a helyes bérpolitika kialakításával lenne még fokozható. Fő cél a vállalatok egészséges erőinek jó összefogása, a jövedelmezőség növelése, a jelenleginél nagyobb aktivitás kifejtése minden területen. Annak a meggyőződésének adott kifejezést, hogy mindezek jó összehangolása folytán vállalataink eredményeinkben a jelenleginél lényegesen messzebbre fognak jutni.

Befejezésül szólt a fejlesztésről. Ismert, hogy a magyar erdők most kitermelhető faféleségeinek egy részével nem tudunk mit kezdeni. A MÉM aktív tevékenységet folytat a cellulózipar, a forgácslapgyártás fejlesztésére. Így a Mohácsi Farostlemezgyár termelése 40 000 m³-rel növekedni fog, folyik a vásárosnaményi, illetve a hárosi faforgács üzemek beindítása. Ezek állami beruházásból finanszírozottak. Az erdőgazdaságok és a faipari vállalatok általában olyan kis fejlesztési alappal rendelkeznek, amivel nagyobb beruházásokat, még a legszükségesebbeket sem lehet rövid időn belül megoldani. Ezeket a kis összegeket is szétszórtan használják fel. Ezért a fejlesztés gyorsabb megvalósítása érdekében, s ezzel az előbbrejutásban is a társulások megalakulását szorgalmazta.

Horváth Gyula miniszterhelyettes beszámolójában a bútoripar tevékenységét ismertette. Elmondotta, hogy a bútoriparban az eltelt 8 hónap alatt az új gazdaságirányítási rendszer bevezetése jó eredményeket hozott. A munkaerő-kérdéssel foglalkozva megállapította, hogy a dolgozóknak a munkában való aktív részvétele nem kielégítő. Igen jelentős problémát okoz a faiparban, illetőleg a bútoriparban a készletfelhalmozódás. Nincsenek jelentős raktáraink, ahol készleteinket kellőképpen tudnánk tárolni, ahol a készáru bizonyos idő után is hibamentesen kerülne a fogyasztó elé. A raktározás problémájával a kereskedelemmel együtt a bútoripari vállalatok vezetőinek is foglalkozni kell. Továbbiakban javasolta, hogy a bútoripari vállalatok és az erdőgazdaságok között alakuljanak ki kapcsolatok, ami a további együttműködésben igen nagy segítséget nyújthat. Végül javasolta, hogy a két egyesület között, hasonlóan a mai üléshez, további közös programok készüljenek, amelyekben a maga részéről szívesen részt vesz.

A felkért hozzászólók közül *Szvetko Nándor* (Épületasztalosipari és Faipari V.) a többi között kifejtette, hogy a kormányprogramban szereplő építkezésekhez az épületasztalosipari termékek gyártását és szállítását elsődlegesen az épületasztalosiparnak kell biztosítania, így távlatokra meg tudják tervezni és fel tudják mérni feladatait. Ez alapot ad a tervszerű fejlesztésre, a végrehajtható profilizásra, amelynek jó szervezése biztosítéka lehet az igények mennyiségi és időbeni kielégítésének. *Dám Ferenc* (Budafoki Ülőbútór KTSZ) a szövetkezeti faipar eredményeit, problémáit ismertette. *Speer Norbert* (ERDÉRT) a fenyőfűrészáru megnövekedett igényével kapcsolatosan tájékoztatást adott az államközi szerződések fejlesztésének lehetőségeiről, majd a hazai lombos anyagokkal történő jobb gazdálkodásra hívta fel a figyelmet. Szorgalmazta a faforgácslap gyártás fejlesztését, majd megfelelő minőségű és mennyiségű szárítók létesítésére tett javaslatot. *Dessewffy Imre* (MÉM) a műszaki fejlesztés alakulásáról adott tájékoztatást. A beruházások keretein belül különösen a gépesítés fontosságára hívta fel a figyelmet. Elmondotta, hogy vállalataink gépesítési fejlesztésének gazdaságossága olyan egyszerű kérdéssel bukik meg, hogy megfelelő gépekhez nem tudnak hozzájutni. Véleménye szerint a gépek hazai biztosításával megoldható a kérdés. *Fila József* (Gödöllői Áll. Eg.) felhívta a figyelmet az érdekegyesülésen alapuló kapcsolatra, az egyszerű munkamegosztás elvének alkalmazására az erdőgazdaság és faipar közös területén. *Lázár László* (BUBIV) hozzászólásában a gazdaságosság és a jó piaci kapcsolatok problematikáját elemezte. A kapitalista piacon való versenyképességünk feltétele a kereskedelmünk differenciálása, mert ez az alapja az egészséges gazdaságossági törekvéseknek. *Andor József* (Délzalai Áll. Eg.) felszólalásában a cellulóz-gyártás beindításához szükséges intézkedések megtételét sürgette. Javasolta továbbiakban a szabványok módosítását, a hasznos hulladékok jobb felhasználását. A faárak csökkentése mellett foglalt állást mind a kereskedelmi, mind a fogyasztói ár tekintetében.

A közös ügyvezető elnökségi ülés végül úgy határozott, hogy a tanácskozáson felvetődött problémákat az erdőgazdaság és az elsődleges faipar, valamint a bútoripar és az asztalosipar tekintetében összefoglalva *Horváth Gyula* miniszterhelyettes a két egyesület képviselőjében adja elő a MTESZ jubileumi közgyűlésén.

Egyesületünk, a Faipari Tudományos Egyesület és a Papír- és Nyomdaipari Műszaki Egyesület „Fa alapanyagú apríték termelési és hasznosítási munkabizottsága” *Desseffy Imre* vezetésével ülést tartott. A munkabizottság megvitatta az alacsonyabb értékű faanyag ipari hasznosításának kérdéseit a cellulóz-, a farost- és forgácslap-gyártásban. A megbeszélés tisztázta az apríték ipari hasznosításának megoldási lehetőségeit a társadalmi egyesületek vonalán s hogy a kapcsolódó területek szakembereinek összefogása, ez irányú aktivizálódása miképpen indulhat meg.

Az egyesület ügyvezető elnöksége szeptember 24-én ülést tartott. Megtárgyalták a szocialista országok erdészeti tudományos-technikai szervezetei titkárainak Szófiában tartandó tanácskozásához kapott tájékoztatót. Kialakították az egyesületi helyi csoportok 1969. évi munkatervei összeállításának irányelveit. Az ülésen meghallgatták *Sitkey Jánosnak*, az erdőhasználati szakosztály vezetőjének beszámolóját az augusztusban lezajlott országos fakitermelő verseny értékeléséről, majd *Riedl Gyula* jelentését a kecskeméti helyi csoport beszámoltatásáról. Megtárgyalták az erdészettörténeti szakosztály tervezett együttműködésének módját az Agrártörténeti Szemlével. A főtítkár tájékoztatta az ügyvezető elnökséget a volt tatai erdészeti szakiskola öregdiákjainak találkozájáról, amely alkalomból az egyesület képviselőjében koszorút helyezett el *Török Sándor* volt szakiskolai igazgató sírján.

Az erdőhasználati szakosztály értékelte az augusztusban lezajlott országos fakitermelő versenyt. Megállapították, hogy a verseny színvonala ismét emelkedett a korábbiakkal szemben. Főként a versenypálya, a felszerelések technikai kivitele, az eredményközlés rendszere, valamint az ünnepélyes külsőségek tekintetében tettek nagy lépést előre. Második napirendi pontként megtárgyalták az alacsony értékű erdőgazdasági faanyagok hasznosítási problémáit, majd munkabizottságot alakítottak *Véssey Tibor* irányításával a témakörre vonatkozó előterjesztés elkészítésére.

Az erdei vasutak szakosztály ülésén megvitatták az új gazdasági rendszer hatását az erdei vasutak önköltségi vonatkozásában készített bizottsági tanulmányt, majd *Tóth Gyula* előadásában foglalkoztak a szakosztály 1969. évi munkatervével. Felmerült az az óhaj, hogy a vasútüzem-

mel rendelkező erdőgazdaságokban az egyes szakelőadásokat széles körben vitassák meg.

A budapesti bizottság ülésén kidolgozták a II. félévi munkatervet. A bizottság előadás-sorozatában *Horváth József*: Közgazdasági szabályozók értékelése az I. félévi tényszámok tükrében címmel tartott előadást.

A helyi csoportok életéből

A zamárdi csoport a szőlőgyöröki erdészet karádi kerületébe szervezett tapasztalatcseréjén *Czebei Sándor*: Az erdőgazdaság területén jelenleg alkalmazott vegyszerek és a folyamatban levő kísérleti eredmények címmel tartott előadást. Az előadás és a kísérleti területek bejárása alapján azt a tanulságot vonhatták le a csoport tagjai, hogy az idei nyáreleji száraz időjárásban is hasznosnak bizonyult a vegyszerezés.

A vértesi csoport külföldi egyetemi hallgatóknak bemutatta a kisbéri erdészetét. A szakmai bemutatón *Öllös Gusztáv* tartott előadást a cseresek erdőfelújítási problémáiról. Bemutatásra került a cseresek erdőfelújítási technológiája, a ronított erdők átalakítása. A bemutatót szovjet, lengyel és NDK erdőmérnök hallgatók vettek részt.

A csoport a Mecseki Állami Erdőgazdaság területére szervezett tanulmányutat. A szakmai program keretében *dr. Kollwenz Ödön* vezetésével tanulmányozták az erdőművelési és fahasználati technológiákat. A tanulmányúton kialakult főbb következtetések:

— a műszaki erdészet fődaráb feljavító műhelyével a Vértesi Erdőgazdaságnak fel kell vennie a kapcsolatot és célszerű szerződéses viszonyt létesíteni;

— a Mecseki Erdőgazdaság gépesített-sége igen korszerű, több géptípus beszerzése a tapasztaltak alapján a Vértesi Erdőgazdaság számára is indokolt.

A budakeszi csoport a Veszprémi Erdőgazdaság (MN) területére szervezett két-napos tanulmányutat. A főbb vitapontok a következők voltak: a zirci MÁV rakodó és fagyártmányüzem fejlesztése; a zirci arborétum problémái; a zirci bükk szálalóerdő és egy bükkállomány természetes felújítása és a feladathoz szükséges csemetekert. A bemutatókat *Borsodi Imre* és *Berdál László* tartotta.

A szolnoki csoport szakmai bemutató keretében a tisztafüredi erdészet abádszalóki vágásterén vitatta meg az erdőgazda-

ság által kidolgozott új fakitermelési és szállítási technológiát. Az elméleti ismertetést Papp Mihály, a gyakorlati bemutatót Kollár Mihály tartotta. Az új technológia bevezetésével arra a következtetésre jutottak, hogy az a dolgozókat nagymértékben mentesíti a nehéz és rendkívül balesetveszélyes fizikai munkától, takarékosabb bérgazdálkodást tesz lehetővé a dolgozók keresetének állandó emelkedésével párhuzamosan, végül lerövidül az egyes termékek átfutási ideje, tehát a kitermelés és az értékesítés között eltelt idő néhány napra rövidül.

A kecskeméti csoport vezetőségi ülésen vitatta meg Sipos Sándor előadásában a IV. ötéves tervkoncepció tervezetét és az erdőrendezőségek talajvizsgálat-tervét. Észrevételeiket eljuttatták az egyesület központjába.

A szakmai továbbképzés keretében a helyi csoportokban a következő előadásokat tartották:

Budapesten dr. Kalmár Zoltán: A tatabányai gombamérgezések értékelése;

Nyíregyházán Schmal Ferenc: Az erdészeti és faipari fejlesztés néhány kérdése;

Székesfehérvárott dr. Majer Antal: A korszerű erdőművelés problémái;

Debrecenben dr. Keresztesi Béla: Fafajpolitikánk időszerű kérdései, dr. Tóth Béla: A távlati fafajpolitika termőhelyi háttere Hajdú-Bihar megyében;

Kecskeméten dr. Lukács István: Erdőgazdasági illóolaj alapanyagok termelése és feldolgozása;

Esztergomban dr. Tóth Sándor: Az erdő közjóléti szerepe címmel.

Újabb világrekord

A lapunk hátlapján ábrázolt agancs adatai:

Esett Gamáson, Somogy megye, 1968. szept. 9-én

Lőtte: Joachim Schausberger, Ausztria

		Nadler p.
Szárhossz átlag	116,95 cm	58,57
Szemág átlag	48,25 cm	12,06
Súly	13,23 kg	26,46
Ágak száma J 7, B 7		14,00
Rózsa átlag	31 cm	31,00
Körméret alsó j.	21,90 cm	21,90
Körméret alsó b.	23,30 cm	23,30
Körméret felső j.	18,80 cm	18,80
Körméret felső b.	19,20 cm	19,20
Szín		1,80
Gyöngyözés		2,00
Terpesztés	72%	1,00
Korona		4,50
Ágvég		2,00
		236,49
Levonás kiságtörés		0,20
		236,29
Nemzetközi pontszám	251,16	

AZ ERDŐ

Az Országos Erdészeti Egyesület (Budapest, V., Szabadság tér 17.) kiadványa

Szerkesztő: KERESZTESI BÉLA, a mezőgazdasági tudományok (erdészet) doktora. Főmunkatárs: JÉROME RENÉ. Szerkesztő bizottság: BIRCK OSZKÁR, a mezőgazdasági tudományok (erdészet) kandidátusa, ERDŐS LÁSZLÓ, FILA JÓZSEF, FIRBÁS OSZKÁR, FÖLDES LÁSZLÓ, HERPAY IMRE, a mezőgazdasági tudományok (erdészet) kandidátusa, IHAROS FRIGYES, IMREH JÁNOS, JÁRO ZOLTÁN, a mezőgazdasági tudományok (erdészet) kandidátusa, KÁLDY JÓZSEF, a mezőgazdasági tudományok (erdészet) kandidátusa, KOCSARDI KÁROLY, MADAS ANDRÁS, a mezőgazdasági tudományok (erdészet) kandidátusa, MARTON TIBOR, RADÓ GÁBOR, a mezőgazdasági tudományok (erdészet) kandidátusa, SALI EMIL, a mezőgazdasági tudományok (erdészet) kandidátusa, SCHMAL FERENC, TÓTH SÁNDOR, a mezőgazdasági tudományok (erdészet) kandidátusa. Kiadja: a Lapkiadó Vállalat. (Budapest, VI., Lenin körút 9-11.) Felelős kiadó: SALA SÁNDOR. Kapják az Országos Erdészeti Egyesület tagjai. Előfizethető még a Posta Központi Hírlap Iroda (Budapest, V., József nádor tér 1.) és a lapterjesztéssel foglalkozó egyes postahivatalok útján. Pédányszám: 4900

68. 11., 8397 Révai Nyomda, Budapest. F. v.: Povárny Jenő.

Index: 25 208

